

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobce **Ing. J. H.**, proti žalovanému **Odvolačímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 4. 2014, č. j. 31 Af 64/2013 – 52,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále „stěžovatel“) napadl blíže nezdůvodněnou kasační stížností ze dne 26. 5. 2014, pouze „z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b), c), d), e) s. ř. s.“, usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 4. 2014, č. j. 31 Af 64/2013 – 52, kterým krajský soud stěžovateli nepřiznal osvobození od soudních poplatků (výrok I), zamítl návrh stěžovatele na ustanovení advokáta (výrok II), vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za žalobu (výrok III), zamítl návrh na přiznání odkladného účinku žalobě (výrok IV) a uložil stěžovateli zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání tohoto odkladného účinku (výrok V). Kasační stížnost neobsahuje žádné konkrétně formulované námitky proti usnesení krajského soudu.

Usnesením ze dne 9. 6. 2014, č. j. 3 As 111/2014 – 8, Nejvyšší správní soud zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a zároveň stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení doplnil kasační stížnost uvedením důvodů, pro které napadá usnesení krajského soudu a sdělením o jaké konkrétní námitky, směřující k uplatnění důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost opírá. Stěžovatel byl zároveň poučen, že nebude-li kasační stížnost doplněna ve stanovené lhůtě, bude Nejvyšším správním soudem odmítnuta. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 23. 6. 2014. Lhůta stanovená zdejším soudem k doplnění kasační stížnosti marně uplynula dne 23. 7. 2014.

Nejvyšší správní soud především konstatuje, že z dikce ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. je zřejmé, že lhůta stanovená k doplnění kasační stížnosti je propadná. Nejvyšší správní soud je tedy vázán jen včas uplatněnými kasačními důvody; jejich absence, nenapravená zákonem předpokládaným postupem (§ 37 odst. 5 věta první s. ř. s., § 120 s. ř. s.), brání pokračování v řízení o kasační stížnosti, a to s důsledkem jejího odmítnutí (srov. také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2013, č. j. 9 Afs 95/2013 – 25, in <http://nssoud.cz>). Uvedený postup aproboval rovněž Ústavní soud (viz například jeho nález ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06, in <http://nalus.usoud.cz>).

Kasační stížnost v nyní posuzované věci nebyla stěžovatelem doplněna ve lhůtě stanovené shora uvedeným usnesením Nejvyššího správního soudu a pro tento nedostatek není možné v řízení pokračovat. Na takovou situaci pamatuje ustanovení § 37 odst. 5 věta druhá s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., které pro takový případ stanoví jako následek odmítnutí podání (zde kasační stížnosti).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (v kontextu ustanovení § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. srpna 2014

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu